

POSTANOWENIE

Warszawa, 28 sierpnia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Agnieszka Trojanowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 11 sierpnia 2026 r. przez wykonawcę FCC Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrze, ul. Lecha 10 w postępowaniu prowadzonym przez Gminę Nowy Targ z siedzibą w Nowym Targu, ul. Bulwarowa 9

postanawia:

1. Umorzyć postępowanie,

1.1. Nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych kwoty 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) na rzecz odwołującego tytułem zwrotu uiszczonego wpisu.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na „Zagospodarowanie, odbiór i transport odpadów komunalnych z terenu Gminy Nowy Targ w okresie od dnia 1 października 2026r. do dnia 31 grudnia 2027r.”, Znak sprawy: GPI-ZP.271.3.1.2026. ogłoszono w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nr: OJ S 146/2026 z 31 lipca 2026 r

11 sierpnia 2026 r. wykonawca FCC Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrze, ul. Lecha 10 wniósł odwołanie przez należycie umocowanego pełnomocnika. Do odwołania dołączono dowód jego przekazania zamawiającemu i dowód jego opłacenia.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie przepisu:

1. art. 99 ust. 1 ustawy w zw. z art. 134 ust. 1 pkt 20 ustawy w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy w zw. z art. 433 pkt. 2 i 3 ustawy w zw. z art. 417 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 795) (dalej jako „kc” lub „k.c.”) i w zw. z art. 5 k.c. w zw. z art. 353¹ k.c. w zw. z art. 387 § 1 k.c. w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 ustawy przez dokonanie opisu przedmiotu zamówienia w sposób kreujący obowiązek wykonawcy, który jest niemożliwy do zrealizowania. Obowiązkiem tym jest osiągnięcie rocznych poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych wskazanych w art. 3b ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (dalej: „poziomu recyklingu”), który ustawodawca nakłada na zamawiającego, a który to obowiązek, na podstawie postanowień § 2 ust. 8 wzoru umowy i Rozdziału V ust. 3 OPZ zamawiający przenosi na wykonawcę, pomimo, że wykonawca nie jest adresatem normy prawnej określonej w ww. przepisie ustawy (nie posiada uprawnień do egzekwowania od mieszkańców prawidłowego segregowania odpadów) oraz ze wskazaniem, że naruszenie przepisu polega na tym, że w takim przypadku zamawiający obarczył wykonawcę odpowiedzialnością za osiągnięcie poziomów recyklingu, o których mowa w art. 3b ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 733.), dalej jako: „u.c.p.g”, pod rygorem nałożenia kary umownej, co świadczy to o nałożeniu kary umownej w oderwaniu od okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 471 k.c.) oraz art. 433 pkt 2 i 3 ustawy . Ponadto z uwagi na fakt, że:

a) poziomy recyklingu liczone są dla zamawiającego z wielu różnych źródeł, z których jednym tylko jest umowa jaka ma być realizowana w wyniku rozstrzygnięcia przedmiotowego przetargu, rażącym naruszeniem zasady proporcjonalności jest ustanowienie kary umownej liczonej od całości kary jaką ma zapłacić zamawiający, a nie tylko od tej części strumienia odpadów, która stanowi przedmiot umowy;

b) ustawa z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1852 z późn. zm.) – powoduje, że od 1 października 2025 roku zaczął obowiązywać system kaucyjny w Polsce, który pozbawił wykonawców przedmiotowego zamówienia odpadów, które mają kluczowe znaczenie w osiągnięciu poziomu recyklingu, natomiast zamawiający odpady pochodzące z „systemu kaucyjnego” może wliczyć do swojego poziomu recyklingu. Długofalowe skutki wejścia w życie systemu kaucyjnego na sposób realizacji usługi są trudne do określenia, a przekładają się na możliwości osiągnięcia poziomów recyklingu przez

wykonawcę;

c) istnieje problem słabej jakości selektywnej zbiórki odpadów komunalnych „u źródła” – największa grupa odpadów w całym strumieniu – ponad 40% to odpady zmieszane, z których możliwe jest odzyskanie ok 2-3%;

d) mieszkańcy mogą kompostować odpady ulegające biodegradacji w przydomowych kompostownikach, co bezpośrednio wpływa na ograniczenie możliwości osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu przez wykonawcę;

e) wykonawca nie ma wpływu na to, jakie odpady zostaną wytworzone przez mieszkańców i właścicieli nieruchomości objętych gminnym systemem odbioru odpadów komunalnych;

f) z najnowszych uwarunkowań prawnych w zakresie rocznych poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz poziomów składowania, zmienionych uwarunkowań prawnych co do metodologii wyliczenia tych poziomów, spadającego popytu na surowce,

z powyżej wskazanych powodów odwołujący wskazał, że zamawiający określił w § 9 ust. 1 pkt 22 wzoru umowy obowiązek zapłaty kary umownej za niewykonanie obowiązku spoczywającego de facto na gminie a dot. osiągnięcia rocznych poziomów recyklingu w sposób niemożliwy do zrealizowania przez wykonawcę, a do tego na podstawie § 9 ust. 1 pkt 22 wzoru umowy ustanowił kary umowne za niewykonanie tego obowiązku w sposób rażąco wygórowany i nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia oraz ustanowił obowiązek zapłaty kary umownej za okoliczności, za które wykonawca nie może ponosić odpowiedzialności, a ponadto w § 2 ust. 9 wzoru umowy i Rozdziale X ust. 8 OPZ przerzucił na wykonawcę odpowiedzialność za dobór instalacji do zagospodarowania odpadów w zakresie osiągnięcia poziomów, zatem de facto obciążył go odpowiedzialnością za działania podmiotu trzeciego, na którego procesy technologiczne i wydajność odzysku wykonawca nie ma żadnego wpływu, co stanowi naruszenie art. 433 pkt 2,3 ustawy w zw. z art. 471 k.c. oraz równowagi kontraktowej stron umowy oraz zasady zachowania uczciwej konkurencji, proporcjonalności oraz równego traktowania wykonawców, a także zasady współżycia społecznego art. 5 k.c., co uniemożliwia wykonawcom prawidłowe skalkulowanie ryzyk kontraktowych i prawidłową wycenę oferty. Już tylko zestawienie określonego w § 9 ust. 1 pkt 22 wzoru umowy opisu kary umownej w zestawieniu z obowiązkiem określonym w § 2 ust. 8 wzoru umowy i Rozdziału V ust. 3 OPZ oraz z znanym zamawiającemu na zasadzie faktu notoryjnego stanu faktycznego, zgodnie z którym nie jest możliwe osiągnięcie poziomów recyklingu (dane z poprzednich lat), powoduje, że wykonawca obciążany został odpowiedzialnością za nienależyte wykonanie umowy oraz ryzykiem kar umownych, których podstawa nałożenia na wykonawcę powstanie nawet przy dochowaniu przez wykonawcę najwyższej staranności, z powodów całkowicie od niezależnych od wykonawcy, co czyni zaskarżone postanowienia dokumentacji przetargowej nieproporcjonalnymi do przedmiotu zamówienia.

ewentualnie (w przypadku uznania zarzutu wskazanego w pkt 1 powyżej za niezasadny):

2. art. 433 pkt 2, 3 ustawy w zw. z art. 471 k.c. w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy w z art. 353¹ k.c. oraz art. 5 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. przez zastrzeżenie na rzecz zamawiającego kar umownych za nieosiągnięcie przez wykonawcę tzw. poziomów recyklingu tj. postanowień § 9 ust. 1 pkt 22 wzoru umowy, bez uwzględnienia przez zamawiającego okoliczności takich jak, to że: *tu odwołujący wskazał te same powody, które podał w lit. a-f w zarzucie 1.*

Na wszystkie te okoliczności wykonawca nie ma wpływu (poza podejmowaniem akcji zachęcających mieszkańców do prawidłowej segregacji, których skuteczność jest ograniczona), a mimo to Zamawiający obarczył wykonawcę odpowiedzialnością za osiągnięcie poziomów recyklingu, o których mowa w art. 3b ust. 1 u.c.p.g. pod rygorem nałożenia kary umownej. Świadczy to o nałożeniu kary umownej w oderwaniu od okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 471 k.c.) czyli o jednoczesnym naruszeniu art. 433 pkt 2,3 ustawy. W takich okolicznościach, nałożenie na wykonawcę kary umownej w takiej wysokości jak ta, wskazana w § 9 ust. 1 pkt 22 wzoru umowy stanowi nadużycie prawa podmiotowego zamawiającego do kształtowania postanowień umownych i jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego z uwagi na wpływ zamawiającego na poziomy recyklingu przy jednoczesnym ograniczonym wpływie wykonawcy na osiągane poziomy recyklingu i odzysku.

3. art. 99 ust. 1 w zw. z art. 16 ustawy, art. 17 ust.1 ustawy, z art. 134 ust. 1 pkt 4 i pkt 20 ustawy, art. 431 ustawy, art. 433 pkt 2 i pkt 3 ustawy, art. 8 ust. 1 ustawy w zw. z art. 5 k.c., art. 353¹ k.c., art. 387 § 1 k.c. w zw. z art. 471 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. w zw. z art. 473 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 3b ust. 2a u.c.p.g. przez wprowadzenie do opisu przedmiotu zamówienia i wzoru umowy obowiązku osiągnięcia poziomów nieprzekraczających poziomów składowania określonych w art. 3b ust. 2a ustawy ucp.g (dalej: "poziomy składowania") oraz przez zastrzeżenie na rzecz zamawiającego rażąco wygórowanych kar umownych w § 9 ust. 1 pkt 23 wzoru umowy za nieosiągnięcie przez wykonawcę poziomu składowania, o którym mowa w § 2 ust. 8 wzoru umowy i Rozdziale V ust. 4 OPZ ze wskazaniem, że naruszenie przepisu polega na tym, że w takim przypadku zamawiający obarczył wykonawcę odpowiedzialnością za osiągnięcie poziomów składowania, o których mowa w art. 3b ust. 2a u.c.p.g. pod rygorem nałożenia kary umownej, co świadczy to o nałożeniu kary umownej w oderwaniu od okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi i narusza art. 471 k.c. oraz art. 433 pkt 2 i 3 ustawy. Ponadto z uwagi na fakt, że:

a) brak jest przepisów prawnych regulujących sposób obliczania poziomu składowania odpadów komunalnych oraz warunków zaliczania masy składowanych odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych do masy odpadów komunalnych poddanych składowaniu, a do określenia których w drodze rozporządzenia upoważniony został w art. 3b ust. 4 u.c.p.g. Minister właściwy ds. klimatu;

b) przeważający udział frakcji odpadów zmieszanych w strumieniu odpadów objętych przedmiotem zamówienia, które po poddaniu ich procesom przetwarzania w instalacjach komunalnych w większości wymagają składowania,

c) to na zamawiającym ciąży obowiązek osiągnięcia poziomów składowania odpadów komunalnych zgodnie z art. 3b ust. 2a u.c.p.g.;

d) wykonawca nie ma wpływu na jakość odpadów, które zostaną wytworzone przez mieszkańców i właścicieli nieruchomości w ramach realizacji zamówienia publicznego;

e) ustawa z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1852 z późn. zm.) – powoduje, że od 1 października 2025 roku zaczął obowiązywać system kaucyjny w Polsce, który pozbawił wykonawców przedmiotowego zamówienia odpadów, które mają kluczowe znaczenie w osiągnięciu poziomu recyklingu, natomiast Zamawiający odpady pochodzące z „systemu kaucyjnego” może wliczyć do swojego poziomu recyklingu. Długofalowe skutki wejścia w życie systemu kaucyjnego na sposób realizacji usługi są trudne do określenia, a przekładają się na możliwości osiągnięcia poziomów recyklingu przez wykonawcę;

z powyżej wskazanych powodów odwołujący wskazał, że zamawiający określił w § 9 ust. 1 pkt 23 wzoru umowy obowiązek zapłaty kary umownej za niewykonanie obowiązku spoczywającego de facto na gminie a dotyczącego osiągnięcia rocznych poziomów składowania w sposób niemożliwy do zrealizowania przez wykonawcę, a do tego na podstawie postanowień § 9 ust. 1 pkt 23 wzoru umowy ustanowił kary umowne za niewykonanie tego obowiązku w sposób rażąco wygórowany i nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia oraz ustanowił obowiązek zapłaty kary umownej za okoliczności, za które Wykonawca nie może ponosić odpowiedzialności, a ponadto w § 2 ust. 9 wzoru umowy i Rozdziale X ust. 8 OPZ przerzucił na wykonawcę odpowiedzialność za dobór instalacji do zagospodarowania odpadów w zakresie osiągnięcia poziomów, zatem de facto obciążył go odpowiedzialnością za działania podmiotu trzeciego, na którego procesy technologiczne i wydajność odzysku Wykonawca nie ma żadnego wpływu, co stanowi naruszenie art. 433 pkt 2,3 ustawy w zw. z art. 471 k.c. oraz równowagi kontraktowej stron umowy oraz zasady zachowania uczciwej konkurencji, proporcjonalności oraz równego traktowania wykonawców, a także zasady współzycia społecznego art. 5 k.c., co uniemożliwia wykonawcom prawidłowe skalkulowanie ryzyk kontraktowych i prawidłową wycenę oferty. Już tylko zestawienie określonego w § 9 ust. 1 pkt 23 wzoru umowy opisu kary umownej w zestawieniu z obowiązkiem określonym w § 2 ust. 8 wzoru umowy i Rozdziale V ust. 4 OPZ powoduje, że wykonawca obciążany został odpowiedzialnością za nienależyte wykonanie umowy oraz ryzykiem kar umownych, których podstawa nałożenia na wykonawcę powstanie nawet przy dochowaniu przez wykonawcę najwyższej staranności, z powodów całkowicie od niezależnych od wykonawcy, jednocześnie działanie takie narusza art. 16 ustawy, gdyż obowiązek nałożony na wykonawcę pozostaje nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia i jako taki narusza zasadę uczciwej konkurencji, co czyni zaskarżone postanowienia dokumentacji przetargowej nieproporcjonalnymi do przedmiotu zamówienia.

ewentualnie, (w przypadku uznania zarzutu wskazanego w pkt 3 powyżej za niezasadny)

4.art. 433 pkt 2 i 3 ustawy w zw. z art. 134 ust. 1 pkt 4 i 20 ustawy w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy w z art. 3531 k.c. oraz art. 5 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. przez zastrzeżenie na rzecz zamawiającego kar umownych za nieosiągnięcie przez wykonawcę poziomów składowania w § 9 ust. 1 pkt 23 wzoru umowy, w wysokości rażąco wygórowanej bez uwzględnienia przez zamawiającego okoliczności takich jak, to że: *tu odwołujący wskazał te same przyczyny w lit. a-e, co w zarzucie 3*

Na wszystkie te okoliczności wykonawca nie ma wpływu (poza podejmowaniem akcji zachęcających mieszkańców do prawidłowej segregacji, których skuteczność jest ograniczona), a mimo to zamawiający obarczył wykonawcę odpowiedzialnością za osiągnięcie poziomów składowania, o których mowa w art. 3b ust. 2a u.c.p.g. pod rygorem nałożenia kary umownej. Świadczy to o nałożeniu kary umownej w oderwaniu od okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi i naruszeniu art. 471 k.c. i art. 433 pkt 2,3 ustawy. W takich okolicznościach, nałożenie na wykonawcę kary umownej w takiej wysokości jak ta, wskazana w § 9 ust. 1 pkt 23 wzoru umowy stanowi nadużycie prawa podmiotowego zamawiającego do kształtowania postanowień umownych i jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego z uwagi na wpływ zamawiającego na poziom składowania przy jednoczesnym ograniczonym wpływie wykonawcy na osiągnięte poziomy składowania.

5.art. 99 ust. 1 ustawy w zw. z art. 134 ust. 1 pkt 20 ustawy w zw. z art. 16 ustawy w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy w zw. z art. 8 ust. 1 w zw. z art. 3531 k.c., art. 58 k.c., art. 5 kc w zw. z art. 484 § 1 i 2 kc w zw. z art. 483 kc i art. 473 § 1 kc przez sformułowanie postanowień wzoru umowy w sposób nadużywający swobody zamawiającego do kształtowania postanowień umownych oraz uniemożliwiający wykonawcy prawidłowe oszacowanie ryzyk związanych z realizacją

umowy przez wprowadzenie w § 10 ust. 6 wzoru umowy prawa zamawiającego do wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym, lub w terminie przez siebie wyznaczonym, jeżeli suma kar umownych przewyższy 10% wartości wynagrodzenia wykonawcy, który to próg pozostaje nieadekwatny, biorąc pod uwagę wartość zamówienia, wysokość przewidzianych kar umownych oraz ilość zdarzeń za które zamawiający ma prawo do naliczenia kar umownych. W konsekwencji ww. uprawnienie zamawiającego jest rażąco wygórowane, co prowadzi na naruszenia zasad kontraktowania i bezpodstawnie wzbogaca zamawiającego, a w konsekwencji jest nadmiernym i nieproporcjonalnym obciążeniem wykonawcy w stosunku do specyfiki realizacji zamówienia, naruszającym równowagę stron umowy i prowadzącym do naruszenia praw podmiotowych wykonawców.

6.art. 439 ust. 1 i 2 ustawy w zw. z art. 16 ustawy, art. 8 ust. 1 ustawy w zw. z art. 3531 kc, art. 58 § 1 i 2 kc oraz art. 5 kc przez brak sformułowania we wzorze umowy klauzuli waloryzacyjnej, o której mowa w art. 439 ustawy, w szczególności z uwagi na brak:

- 1)poziomu zmiany ceny materiałów lub kosztów, związanych z realizacją zamówienia, uprawniających strony umowy do żądania zmiany wynagrodzenia;
- 2)początkowego terminu uprawniającego do wnioskowania o zmianę wynagrodzenia należnego wykonawcy;
- 3)sposobu ustalania zmiany wynagrodzenia;
- 4)sposobu określenia wpływu zmiany ceny materiałów lub kosztów na koszt wykonania zamówienia oraz określenia okresów, w których może następować zmiana wynagrodzenia wykonawcy;
- 5)maksymalnej wartości zmiany wynagrodzenia, jaką dopuszcza zamawiający w efekcie zastosowania postanowień o zasadach wprowadzania zmian wysokości wynagrodzenia

W konsekwencji powyższego, waloryzacja umowna nie jest możliwa, ponieważ zamawiający zaniechał ukształtowania stosownych postanowień umownych, co narusza równowagę stron umowy, nie zapewnia ekwiwalentności świadczeń stron umowy i przerzuca na wykonawcę ryzyka związane ze zmianą kosztów wykonania przedmiotu zamówienia w sposób sprzeczny z regulacją ustawy, tym samym prowadząc do obejścia przepisów prawa.

Wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu:

1. W zakresie zarzutu nr 1 – 4 wykreślenie kar umownych w przypadku braku osiągnięcia poziomów recyklingu i składowania ustanowionych na podstawie postanowień § 2 ust. 8 oraz § 9 ust. 1 pkt 22 i pkt 23 wzoru umowy oraz postanowień Rozdziału V ust. 3 i ust. 4 oraz Rozdziału X ust. 8 OPZ; lub ewentualnie

2.W zakresie zarzutu nr 1 – 4 obniżenie wysokości kar umownych ustanowionych na podstawie postanowień § 9 ust. 1 pkt 22 i pkt 23 wzoru umowy do poziomu maksymalnie 2% wartości kary jaką zapłacić ewentualnie będzie musiał zamawiający w przypadku nieosiągnięcia poziomów recyklingu w odniesieniu tylko do tej masy odpadów, która pochodzić będzie z realizacji przedmiotu zamówienia i którą faktycznie zapłaci zamawiający. Tak, aby warunkiem obowiązku zapłaty kary umownej było jej wcześniejsze zapłacenie przez zamawiającego oraz wykreślenie postanowień § 2 ust. 8 oraz § 9 ust. 1 pkt 22 i pkt 23 wzoru umowy oraz Rozdziału V ust. 3 i ust. 4 OPZ oraz Rozdziału X ust. 8 OPZ;

3.W zakresie zarzutu nr 5 wykreślenie § 10 ust. 6 wzoru umowy lub podniesienie progu do 30% wynagrodzenia wykonawcy;

4.W zakresie zarzutu nr 6 dodanie we wzorze umowy postanowień kształtujących klauzulę waloryzacyjną, o której mowa w art. 439 ustawy, tak aby odpowiadały następującym warunkom:

a.Ceny jednostkowe, określone w ofercie wykonawcy, w następnych latach trwania Umowy, podlegać będą waloryzacji o wysokość wskaźnika inflacji za kwartał poprzedni, opublikowanego w Monitorze Polskim przez Prezesa GUS, w przypadku gdy wysokość tego wskaźnika przekroczy 2%. Stanowić to będzie różnicę pomiędzy wskaźnikiem inflacji za kwartał poprzedni a wartością 2%. Pierwsza waloryzacja nastąpić będzie mogła po upływie pierwszych 3 miesięcy realizacji Umowy, w sytuacji, gdy inflacja za ostatni kwartał 2026 r. będzie wyższa o więcej niż 2% w stosunku do inflacji z pierwszego kwartału 2027 r.

b.Zrewaloryzowane ceny jednostkowe obowiązywać będą od pierwszego dnia następnego miesiąca po urzędowym ogłoszeniu wskaźnika inflacji w Monitorze Polskim i wprowadzone zostaną aneksem do Umowy.

c.Wykonawca jest zobowiązany do wystąpienia pisemnego o wprowadzenie waloryzacji. zamawiający jest zobowiązany do dokonania waloryzacji wynagrodzenia w przypadku zaistnienia okoliczności wskazanych powyżej.

d.Maksymalna wartość zmiany wynagrodzenia na skutek waloryzacji to 20% wysokości wynagrodzenia netto.

e.Wykonawca jest uprawniony do składania wniosków o waloryzację wynagrodzenia przez cały okres realizacji zamówienia. Zamawiający po otrzymaniu wniosku analizuje go i po akceptacji podnosi wartość wynagrodzenia. Wykonawca, którego wynagrodzenie zostało zmienione wskutek zmiany cen materiałów lub kosztów związanych z realizacją umowy wraz z wnioskiem, o którym mowa powyżej składa oświadczenie o braku udziału podwykonawców w realizacji niniejszej umowy. W przypadku, gdy przy realizacji niniejszej umowy będą brali udział podwykonawcy, wykonawca zobowiązany będzie do dokonania zmiany wynagrodzenia przysługującego podwykonawcy, z którym zawarł umowę, w zakresie odpowiadającym zmianom cen materiałów lub kosztów dotyczących zobowiązania podwykonawcy,

o ile spełnione zostaną przesłanki, o których mowa w art. 439 ust. 5 ustawy. Wykonawca zobowiązany będzie do dokonania powyższej zmiany w terminie do 30 dni od dnia wprowadzenia waloryzacji w umowie głównej.

f. Strona umowy, która otrzyma wniosek o waloryzację wynagrodzenia zobowiązana będzie w ciągu 7 dni do udzielenia odpowiedzi czy wyraża zgodę na waloryzację, czy wymaga uzupełnienia wątpliwości, brak stanowiska strony w terminie 7 dni strony umowy uznają za wyrażenie zgody na wnioskowane warunki waloryzacji opisane we wniosku waloryzacyjnym. W przypadku wystąpienia wątpliwości co do zakresu wniosku waloryzacyjnego w ciągu 7 dni od jego otrzymania strona umowy zobowiązana jest do wskazania jakich informacji jeszcze potrzebuje, aby uwzględnić wniosek lub wskazać wątpliwości, na które druga strona umowy musi odpowiedzieć w ciągu 7 dni od daty otrzymania pisma z tymi informacjami. Odmowa wyrażenia zgody na waloryzację wymaga szczegółowego uzasadnienia faktycznego na piśmie.

Nadto o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentacji postępowania, a także dowodów opisanych szczegółowo w treści odwołania.

Odwołujący wskazał, że ma interes w uzyskaniu zamówienia. Odwołujący wskazał, że w wyniku naruszenia przez zamawiającego powołanych w zarzutach przepisów, jego interes w uzyskaniu zamówienia może doznać uszczerbku, bowiem naruszenie zasad uczciwej konkurencji, nieprawidłowy opis przedmiotu zamówienia, powodują niemożliwość prawidłowego skalkulowania w cenie ofertowej kosztów wykonania zamówienia (wycena ryzyka), jakie mogą się wiązać z realizacją zamówienia. Tymczasem odwołujący jako podmiot działający w branży odbioru odpadów, jest bezpośrednio zainteresowany świadczeniem usług objętych przedmiotem zamówienia.

Odwołujący może ponieść szkodę w związku z naruszeniem przez zamawiającego przepisów ustawy, co wypełnia materialnoprawne przesłanki dopuszczalności odwołania, o których mowa w art. 513 ustawy. Na etapie dokonywania przez zamawiającego w SWZ opisu przedmiotu zamówienia, czy też formułowania obowiązków umownych, w tym kar umownych, ukształtowanie treści tych dokumentów w taki sposób, który narusza uczciwą konkurencję, uniemożliwia lub utrudnia wykonawcy złożenie oferty i uzyskanie zamówienia, czym godzi w interes wykonawcy w uzyskaniu danego zamówienia. Ponadto takie postanowienia SWZ prowadzą do powstania szkody po stronie tego wykonawcy w postaci utraty korzyści, z jakimi wiązać się może uzyskanie zamówienia (tak np. KIO 1987/21).

11 sierpnia 2026 r. zamawiający przekazał wykonawcom informację o wniesieniu odwołania.

Do postępowania odwoławczego w terminie wynikającym z art. 525 ustawy nikt nie przystąpił.

27 sierpnia 2026 r. zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie i oświadczył, że uwzględnia zarzuty odwołania w całości.

Rozważania Krajowej Izby Odwoławczej (KIO)

KIO nie dopatrzyła się okoliczności mogących skutkować odrzuceniem odwołania na podstawie art. 528 ustawy.

KIO na datę orzekania nie stwierdziła w aktach postępowania, w tym w systemie elektronicznego obiegu dokumentów złożenia przystąpienia w tej sprawie.

Izba stwierdziła, wobec ustalenia, że zamawiający uwzględnił w całości zarzuty przedstawione w odwołaniu oraz braku przystępujących po stronie zamawiającego, zaistniały przesłanki do umorzenia postępowania odwoławczego zgodnie z art. 522 ust. 1 ustawy oraz wydania postanowienia zgodnie z art. 568 pkt 3 ustawy. Zgodnie z regulacją art. 522 ust. 1 ustawy zamawiający wykonuje, powtarza lub unieważnia czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku postępowania na podstawie art. 574 oraz art. 575 i art. 576 ustawy z dnia 11 września 2019 roku Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2022, poz. 1710 ze zm.) oraz w oparciu o przepisy § 5 pkt 2 i § 9 ust. 1 pkt 2 lit. a rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania.

Przewodnicząca: